

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **U. S., s.r.o., A.**, zastúpený advokátkou: JUDr. I. P., J., proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 16092/2006-2 zo dňa 02.01.2007 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/31/2007-76 zo dňa 08.07.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/31/2007-76 zo dňa 08.07.2008 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 21S/31/2007-76 zo dňa 08.07.2008 zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 16092/2006-2 zo dňa 02.01.2007, ktorým potvrdil rozhodnutie Colného úradu v Žiline – dodatočný platobný výmer č. 48927/2005-6065 zo dňa 27.12.2005, ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 12 ods. 2 písm., b/, § 13 ods. 2 písm. b/ zák.č. 98/2004 Z.z. o spotrebnej dani z minerálneho oleja v znení neskorších predpisov a pri aplikácii § 6 ods. 1 písm. f/ bod 2 citovanej právnej normy určil žalobcovi ku dňu 01.07.2004 a 02.07.2004 vznik daňovej povinnosti a vyčíslil daňovú povinnosť oproti daňovému priznaniu vo výške 50 076,-- Sk a 49 764,-- Sk titulom dane z minerálneho oleja za zdaňovacie obdobie júl 2004.

Krajský súd rozsudok zdôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že žalobcovi vznikla daňová povinnosť podľa § 12 ods. 2 písm. b/ zák.č. 98/2004 Z.z. vo výške nezaplatenej dane podľa § 6 ods. 1 písm. f/ bod 1 zák.č. 98/2004 Z.z. tak, ako ju určil a vyrubil prvostupňový správny orgán a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Tvrdenia žalobcu, že predmetnú daň mal predplatenú, vyhodnotil ako účelovú obranu, pretože podľa prvostupňového súdu je v rozpore s konaním žalobcu, rovnako aj s obsahom listinných dôkazov, ktoré produkoval. Pretože žalobca si ku dňu vzniku daňovej povinnosti túto nesplnil, nepreukázal, že povinnosť zaplatiť daň, ktorá mu bola vyrubená preskúmaným dodatočným platobným výmerom, zanikla.

Žalobný dôvod o existencii rozporu medzi závermi správneho orgánu a stavom skladových zásob minerálneho oleja, na základe ktorého by bolo možné zistiť príjem a výdaj minerálneho oleja na rôzne účely, považoval prvostupňový súd za nekonkrétny, pretože žalobca nenavrhol, akým spôsobom by chcel preukázať tvrdenia, že daň za predmetný minerálny olej bola už vopred zaplatená, resp. predplatená. Žalobca v správnom konaní ani v podanej žalobe nevymedzil skutočnosti, ktorými by chcel preukázať dôvodnosť svojich tvrdení teda, že daňovú povinnosť mal splnenú.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc, že sa nestotožňuje so závermi, ktoré uviedol Krajský súd v Žiline v napadnutom rozsudku, pretože skutočnosť, že žalobca mal daň predplatenú vyplynula už aj zo samotného protokolu o daňovej kontrole zo dňa 21.11.2005, ale aj z daňových priznaní, ktoré podal žalobca v priebehu mesiaca júl 2004, ako aj z reálnych platieb spotrebnej dane. Pokiaľ krajský súd nemal k dispozícii daňové priznania a doklady o zaplatení spotrebnej dane, uvedené nemôže klásť za vinu žalobcovi.

V odvolaní žalobca ďalej uviedol, že pojednávanie určené na deň 08.07.2008 žiadala právna zástupkyňa žalobcu odročiť z dôvodu zaplatenia dlhodobu plánovanej dovolenky v zahraničí. Napriek tomu Krajský súd v Žiline pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právnej zástupkyne. Rozsudkom zo dňa 08.07.2008 krajský súd zamietol.

S poukazom na uvedené navrhol žalobca Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/OSP a vec vrátil podľa § 221 ods. 3 OSP súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný uvádzajúc, že dodaním minerálneho oleja, preukázateľne prepraveného a zapísaného v skladovej evidencii na energetické účely, na účel pohonnej látky, žalobca naplnil skutkovú podstatu obsiahnutú v § 12 ods. 2 písm. b/ zák.č. 98/2004 Z.z. Ďalej konštatoval, že zdaňovacím obdobím žalobcu nie je kalendárny mesiac, ale podľa § 14 ods. 3 v spojení s § 12 ods. 2 písm. b/ zák.č. 98/2004 Z.z. bol žalobca povinný podať colnému úradu daňové priznanie najneskôr do 3 pracovných dní nasledujúcich po vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote aj zaplatiť daň, pretože žalobca nie je daňovým subjektom uvedeným v § 14 ods. 2 zák.č. 98/2004 Z.z., ktorý by bol oprávnený podávať daňové priznanie za konkrétny kalendárny mesiac. Podľa žalovaného minerálny olej deklarovaný a zapísaný v skladovej evidencii na energetické účely, mohol žalobca po podaní nulového daňového priznania a čestného prehlásenia o jeho použití na energetické účely, použiť len na deklarovaný účel. Pokiaľ žalobca následne zmenil účel použitia minerálneho oleja, vznikla mu aj nová daňová povinnosť podať daňové priznanie v lehote najneskôr do 3 pracovných dní od vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote povinnosť aj zaplatiť daň.

Žalovaný považuje za jednoznačne preukázané, že žalobca dodal minerálny olej preukázateľne prepravený a zapísaný v skladovej evidencii na energetické účely, na účely pohonnej látky. Z tohto dôvodu colné orgány postupovali v súlade so všeobecne záväznými predpismi, keď žalobcovi vyrubili spotrebnú daň z minerálneho oleja za zdaňovacie obdobie júl 2004 vo výške 99 840,-- Sk.

S poukazom na uvedené, keďže žalovaný považuje preskúmané rozhodnutia za vychádzajúce z dostatočne zisteného skutkového stavu a preskúmateľné, navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby potvrdil rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 21S/31/2007-76 zo dňa 08.07.2008 ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné

a preto je potrebné napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

Z pripojeného súdneho spisu odvolací súd zistil, že krajský súd úpravou zo dňa 17.03.2008 stanovil termín pojednávania na deň 08.07.2008 o 10.15 hod. Predvolanie bolo doručené žalobcovi dňa 08.04.2008 a právnej zástupkyňi žalobcu dňa 04.04.2008. Dňa 12.05.2008 JUDr. I. P., právna zástupkyňa žalobcu, písomne oznámila prvostupňovému súdu, že žiada o ospravedlnenie jej neúčasti ako právnej zástupkyne žalobcu na nariadenom termíne pojednávania a to z dôvodu, že v termíne od 27. júna 2008 do 11. júla 2008 má dlhodobu naplánovanú a t.č. už zaplatenú dovolenku v zahraničí. Vzhľadom na uvedené žiada o ospravedlnenie jej neúčasti na pojednávaní, o ospravedlnenie žalobcu z dôvodu, že trvá na jej osobnej účasti na pojednávaní a zároveň žiada o zmenu termínu pojednávania na iný termín, príp. o odročenie pojednávania. Prílohu uvedeného podania tvorila Zmluva o obstaraní zájazdu zo dňa 24.01.2008 s uvedením termínu dovolenky právnej zástupkyne žalobcu s rodinou.

Krajský súd v Žiline dňa 08.07.2008 na pojednávaní vec prejednal a vo veci rozhodol, na ospravedlnenie a žiadosť o odročenie resp. o stanovenie nového termínu pojednávania neprihliadol. V zápisnici o pojednávaní zo dňa 08.07.2008, ani v napadnutom rozsudku svoj postup nezdôvodnil.

Podľa § 250g ods. 2 OSP, ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

Podľa § 101 ods. 2 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 OSP) súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj povinnosť všeobecného súdu poskytovať účastníkom konania materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola v súlade s Občianskym súdnym poriadkom zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov. Samotné súdne konanie musí

byť zárukou zákonnosti. Uvedený postup súdov zahŕňa aj právo účastníkov konania na prístup k súdu, teda aj právo zúčastniť sa súdneho pojednávania a to v rozsahu, ktorý stanovuje OSP.

„Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal *ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy*. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava.“ (IV. ÚS 77/02. Nález z 27. novembra 2002).

V tomto prípade právna zástupkyňa žalobcu podala žiadosť o ospravedlnenie z účasti na pojednávaní a zároveň žiadosť o odročenie stanoveného termínu pojednávania resp. stanovenie zmeny termínu pojednávania vo veci z dôvodu, že v čase, keď jej bolo doručené predvolanie na termín pojednávania (dňa 04.04.2008) mala už takmer dva a pol mesiaca zaplatenú plánovanú zahraničnú dovolenku s rodinou v období od 27.06.2008 do 11.07.2008, podľa predloženej zmluvy s CK zo dňa 24.01.2008, teda má plánovaný pobyt v zahraničí, aj v čase stanoveného termínu pojednávania krajským súdom dňa 08.07.2008. Ďalej zástupkyňa žalobcu vo svojej žiadosti uviedla, že žalobca trvá na jej osobnej účasti na pojednávaní.

Odvolačný súd dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré požiadala právna zástupkyňa žalobcu o odročenie stanoveného termínu pojednávania vo svojej žiadosti zo dňa 29.04.2008, doručenej súdu dňa 12.05.2008, je potrebné v tomto prípade vyhodnotiť ako **dôležité** z týchto dôvodov:

1. **v deň doručenia predvolania** (04.04.2008) na termín stanovený prvostupňovým súdom dňa 08.07.2008, **mala právna zástupkyňa už objednanú a zaplatenú dlhodobu plánovanú zahraničnú dovolenku so svojou rodinou** a to podľa predloženej Zmluvy o obstaraní ájjazdu č. 801 488 zo dňa 24.01.2008, **minimálne dva a pol mesiaca**.
2. **uvedený dôvod oznámila právna zástupkyňa žalobcu konajúcemu súdu včas, písomne už dňa 12.05.2008 t.j. 56 dní pred stanoveným termínom pojednávania,**
3. **v žiadosti o odročenie zároveň právna zástupkyňa žalobcu oznámila konajúcemu súdu, že žalobca trvá na osobnej účasti právnej zástupkyne žalobcu na pojednávaní.**

S poukazom na uvedené skutočnosti dospel senát odvolacieho súdu k záveru, že v tomto prípade je potrebné napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k 21S/31/2007-76 zo dňa 08.07.2008 zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP, keďže dôvody na odročenie, ktoré sú obsiahnuté v žiadosti právnej zástupkyne žalobcu zo dňa 29.04.2008, bolo potrebné považovať za dôvody dôležité (§ 101 ods. 2 OSP) na odročenie stanoveného termínu pojednávania. Prvostupňový súd stupeň dôležitosti posudzovaných dôvodov na odročenie pojednávania nevyhodnotil (zrejme postupujúc len podľa § 250g ods. 2 OSP), vec v stanovenom termíne prejednal a aj rozhodol, čím podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, postupom krajského súdu vznikla taká vada konania, ktorá má za následok zrušenie napadnutého rozsudku odvolacím súdom.

O trovách odvolacieho konania rozhodne krajský súd v novom rozhodnutí vo veci podľa § 224 ods. 3 OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 12. februára 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková